

ALS EEN DONDEERSLAG IN DE WINTER.

Zo viel de benoeming van Eerwaarde Heer Bouckaert midden het collegeleven. Ziehier hoe een leerling het beschrijft in een artikel van het collegeblad Antenne :

Het was dinsdag 27 januari 1970. 5 voor 8 stapte ik het college binnen en ging over de speelplaats naar de kleedkamer. Ik merkte onmiddellijk dat er iets niet in orde was. Een groep jongens, waaronder enkele internen, maar waaronder vooral leden van het banjo-orkest, versperde de enige open deur. Was er misschien een bericht over het een of ander optreden ? Daar ik mij aan iets dergelijks verwachtte, viel de slag nog dubbel zo zwaar : « Mijnheer Bouckaert verlaat ons : hij is benoemd ! »

De hele voormiddag werd er in de verschillende klassen gepiekerd over de gebeurtenis en tegen de avond stonden er twee delegaties in de donkere gang met uitzicht op de sporthalle. Enerzijds stonden daar leden van het banjo-orkest en anderzijds leerlingen uit de vierde Latijnse. E.H. Bouckaert had beloofd om 8 uur thuis te zijn. Om negen uur vertrok de laatste delegatie: E.H. Bouckaert was nog steeds niet aangekomen.

's Anderendaags verscheen hij voor het eerst sedert het bericht opnieuw voor leerlingen van het college. Enkele mannen van het banjo-orkest zaten in zijn kamer. De stilte was opmerkelijk. Alleen de dirigent zelf was aan het praten. Hij poogde ons wat op te beuren, maar hijzelf was zeer aangegrepen bij de gedachte dat het banjo-orkest onherroepelijk veroordeeld was.